

AZ ELMŰLÁS ÉVSZAKA

AZ ŐSZ SZÍNEI FOTÓKON ÉS VERSEKBEN

összeállította: Szász András

Holnap Kiadó

ELŐSZÓ

Fotók és versek – jól megférnek egymással...

Ezt bizony írnia kell valakinek.

Petőfi Sándor

Itt van az Ősz, itt van újra

Itt van az ősz, itt van újra,
S szép, mint mindig, énekiem.
Tudja isten, hogy mi okból
Szeretem? de szeretem.

Kiülök a dombtetőre,
Innen nézek szerteszét,
S hallgatom a fák lehulló
Levelének lágy nesztét.

Mosolyogva néz a földre
A szelíd nap sugara,
Mint elalvó gyermekére
Néz a szerető anya.

És valóban ősszel a föld
Csak elalszik, nem hal meg;
Szeméből is látszik, hogy csak
Álmos ő, de nem beteg.

Levetette szép ruháit,
Csendesen levetkezett;
Majd felöltözik, ha virrad
Reggele, a kikelet.

Aludjál hát, szép természet,
Csak aludjál reggelig,
S álmodj olyakat, amikben
Legnagyobb kedved telik.

Én ujjam hegyével halkán
Lantomat megpenditem,
Altató dalod gyanánt zeng
Méla csendes énekiem. -

Kedvesem, te űlj le mellém,
Űlj itt addig szótlanúl,
Míg dalom, mint tó fölött a
Suttogó szél, elvonúl.

Ha megcsókolsz, ajkaimra
Ajkadat szép lassan tedd,
Föl ne keltsük álmából a
Szendergő természetet.

Dsida Jenő
**Súgás
az ősznek**

Ősz, te sokat tudsz:
mert sétálsz furcsán és hallgatagon,
s hervasztó, irgalmatlan
szomorú szemeiddel
befigyelsz minden ablakon.

Ősz, te sokat tudsz,
s tudásod soha el-nem-vehető,
mert a halottak nagy-erősek
és tanítód a temető.

Ősz, te sokat tudsz
és ajtómat ha titkon benyitod,
mellém lopózva böngészed ki,
miket szitalón, csöndesen
a papírra írok.

Ősz, te sokat tudsz,
de most nyílik a szám
s oly valamit súgok,
mit te se tudsz talán:

Most, hogy üvöltő, lázadt szél rohan
köd-váraktól köd-varakig,
van egy búsongó kis fiú,
van egy sóvárgó kis fiú, -
- ki ibolyákat álmodik.

Áprily Lajos Ajánlás

Ne haragudj. A rét deres volt,
a havasok nagyon lilák
s az erdő óriás vörös folt,
ne haragudj: nem volt virág.

De puszta kézzel mégse jöttem:
hol a halál nagyon zenél,
sziromtalan csokrot kötöttem,
piros bogyó, piros levél.

S most add a lelked: karsu váza,
mely őrzi még a nyár borát -
s a hervadás vörös varázsa
most ráborítja bíborát.

Kovács Nándor
Szeles Őszi reggel

Nézem, ahogy ringva táncol,
örvényt kavarva lehullva gyászol,
ahogy délcegen, gúnyosan süvöltve,
mint herceg a cseléddel,
úgy játszik a szél a falevéllel.

Büszke lelkem is ekképpen örvénylik,
szomorú és boldog.
Áldott kettősség ez, gyönyörű átok.
Mert elköszön a fiatalság, ahogy elköszön a falevél az ágtól.
Mert elköszön, ahogy elköszön egyszer fiú az anyától.

De mégis minden tovább fut, valahol távol,
és beleszédül köpenyébe a zsarnok ősznek a nyár,
s öleli évről-évre lágyan ringó derekát.

Wass Albert
Őszi vágy

Oly jó volna ma messze menni,
s elenyészni a semmiségbe,
ha értem jönne most a párom,
s egy őszi útra elkísérne...
Egymást szép halkán átölelnénk,
úgy mennénk át egy furcsa hídon...
s a hídon megcsókolnánk egymást,
nagyon halkán és nagyon titkon.

Radnóti Miklós
Őszi vers

Menekülj, te szegény, most amikor
szőlők sárgára érett fürtjeivel
súlyosul kedved. Ilyenkor ősszel
hagyd ott a mezőt és az erdőt,
bársonyos fáid és a bokrok
melyek alatt a kedvest ölelted
meghalnak most; a hajló nagy
fű ahová remegve csókra
terítetted száraz és sárga.
Hagyd ott a mezőt, az erdőt
és gyere a házak közé, a
városi fák hullása nem oly
veszejtő: csak az égre és a
tetőkre ne nézz! mert fáradt
Madonnák ülnek a házak fölött
és arcukról dől a szomorúság.

Ady Endre
Ősz felé

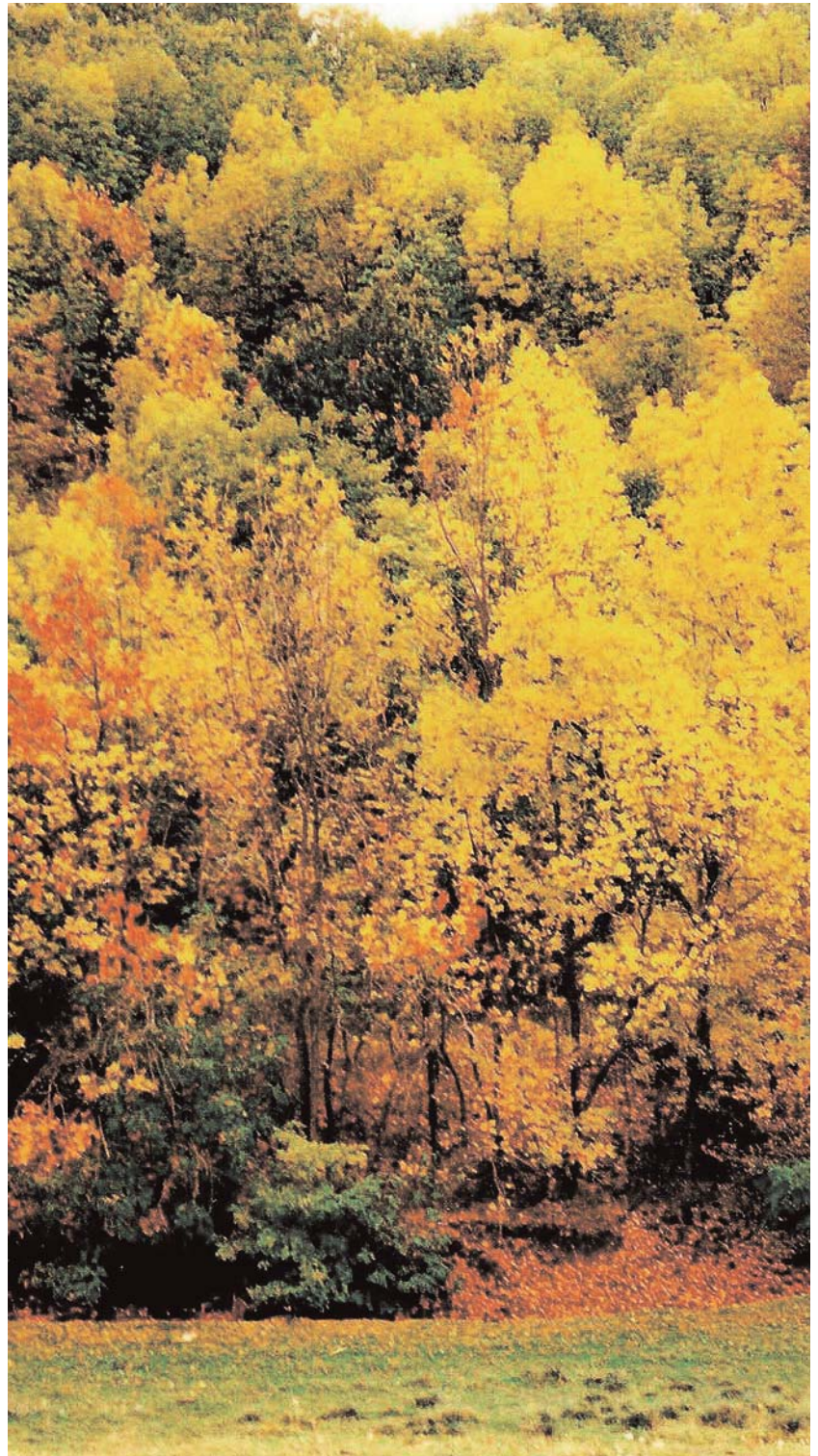
Sivár, őszt jósló, nyári nap.
Tarlóból fujdogál a szél,
Egy-egy lehulló falevél
Szállongva széltől szárnyra kap.

Sivár, őszt jósló, nyári nap.
A mult bús romjai közül,
Emlékek szálldosnak körül
S lelkem borzadva felriad.

Sivár, őszt jósló, nyári nap.
Emlékezés, hulló levél,
Temetőből a kósza szél,
Felébredés krypták alatt.

Sivár, őszt jósló, nyári nap.
Enyészet közelg, jön a tél,
Szállong az emlék, falevél
S reszketve széltől szárnyra kap.

Sivár, őszt jósló, nyári nap.
Romok közül a szellemek
Alvó szivet ébresztenek.
Ébredés a krypták alatt...

Reményik Sándor

Bimbóban maradt szerelmek

Bánatra nyíltak volna,
És biztos hervadásra:
Én elítéltem őket
Bimbóban maradásra.
Bánat így is kísér,
De mosolygóbb a bánat.
Ha meghalok, tegyétek
Gyász - s győzelem jelének
Szívemre e ki nem nyílt rózsá-ágot.

Nagy László Dióverés

Elsuhogott az a füttyös
sárgarigó délre.
Sárgul az árva diófa
zöld terebélye.

Levelek lengnek, akár a
színarany rigó-szárnyak,
elszállnak ők is a szélben
puszta határnak.

Áll a diófa, és érett
kincsei válnak tőle:
szellő ha bántja az ágat,
buknak a földre.

Szaporább kopogás, csörgés
támad, ha jön az ember,
s bottal az ágak bogára
boldogan ráver.

Földre, fejekre, kosárba
kopog a dió-zápor,
burkos dióra a gyermek
kövel kopácsol.

Már, mintha álmodnék, hallom
zaját a jó örömnak,
darálók forognak, diós
mozsarak döngnek.

Fagyban és nagy havazásban
meg kell maradnunk jónak
s tisztának is, hogy örüljünk
csörgő diónak.

Majd csorgó hó levén ring a
picike dió-csónak,
s lomb zöldül újra a füttyös
sárgarigónak.

Weörös Sándor
Galagonya

Őszi éjjel
Izzik a galagonya,
Izzik a galagonya
Ruhája.
Zúg a túske,
Szél szalad ide-oda,
Reszket a galagonya
Magába.
Hogyha a hold rá
Fátylat ereszt:
Lánnyá válik,
Sírni kezd.
Őszi éjjel
Izzik a galagonya,
Izzik a galagonya
Ruhája.

Radnóti Miklós Szerelmes, őszi vers

A júliusi tarlón pattanó
szöcskéken ámultam szaporán
s tenyerem alatt a kedves gyönyörű
kamaszmellei értek vidáman.

Most mélyül már szemében a kék
és zsákos gabonák tömött csudái
előtt hajtjuk le őszi fejünket.

Csókok gondjától súlyosul a ház
s költöző madarak nehéz
tollaitól fordul emlékezőre
a táj éretten és régi mesékre:

valamikor, ha messze jártam tőle,
földről pipacsok véres pöttyeit
s az égről csillagokat akartam
a hajára hozni néki.

